

Sygn. akt II K 432/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Kamila Firko

Protokolant Kamila Salamon

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Świdnicy **J. J. (1)**

po rozpoznaniu dnia 27 października 2016 roku sprawy karnej

P. D. (1)

ur. (...) w D.,

syna J. i R. z domu M.

S. K.

ur. (...) w B.,

syna K. i M. z domu S.

oskarżonych o to, że:

I. w dniu 24 lutego 2015r. w M., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu usiłowali zabrać w celu przywłaszczenia silnik elektryczny zasilający suszarnię o wartości 3000zł należący do Przedsiębiorstwa Produkcyjnego (...), zamierzonego celu jednak nie osiągnęli ze względu na spłoszenie,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k.;

II. w nocy z dnia 20/21 lutego 2015r. w (...), woj (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży po uprzednim włamaniu do komórki należącej do J. S., poprzez zerwanie kłódki zabezpieczającej wejście, piły elektrycznej łańcuchowej marki S. (...) oraz quada własnej produkcji powodując łącznie straty w wysokości 400zł na szkodę J. S.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.;

III. w nocy z dnia 20/21 lutego 2015r. w (...), woj (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży po uprzednim włamaniu poprzez zerwanie kłódki zabezpieczającej wejście do komórki należącej do P. S. (1), kosy spalinowej S., piły elektrycznej stołowej, metalowej oraz dwóch baniek benzyny o pój 5 l każda powodując łącznie straty w wysokości 850zł na szkodę P. S. (2),

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.;

IV. w nocy z dnia 20/21 lutego 2015r. w (...), woj (...), wspólnie i w porozumieniu dokonali kradzieży po uprzednim włamaniu poprzez zerwanie kłódki zabezpieczającej wejście do komórki należącej do D. K., dwóch rowerów typu górskiego koloru szarego o nr ramy (...) oraz koloru szaro-pomarańczowego powodując łącznie straty w wysokości 1000 zł na szkodę D. K.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.;

V. w nocy z dnia 13/14 lutego 2015r. w M., woj (...), wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia aluminiowe składane rusztowanie marki K. o szerokości 80cm, długości 2 m i wysokości 6 metrów o wartości 4000zł, czym działali na szkodę Przedsiębiorstwa Produkcyjnego (...). z o.o.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.;

oraz P. D. (1) o to, że:

VI. w dniu 25 lutego 2015r. w M., woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (1.02 promila alkoholu we krwi) kierował po drodze publicznej samochodem osobowym M. (...) nr rej. (...), w okresie orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z 3 lutego 2014 roku dwuletniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

tj. o czyn z art. 178 a § 4 k.k.;

I. oskarżonego **P. D. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punkcie I i V części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu i z art. 278 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu, przyjmując, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów i za te czyny na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **P. D. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punktach II, III, IV części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 279 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów, przyjmując, że czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów i za czyny te na podstawie przepisu art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

III. oskarżonego **P. D. (1)** uznaje za winnego czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku, przyjmując jednak, że czyn popełniono w dniu 24 lutego 2015 roku, tj. występkę z art. 178 a § 4 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów łączy wyżej wymierzone oskarżonemu **P. D. (2)** kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną roku i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. brzmieniu tych przepisów obowiązującym w dacie popełnienia czynów, wykonanie wyżej wymierzonej oskarżonemu **P. D. (2)** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzech);

VI. oskarżonego **S. K.** uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych w punkcie I i V części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu i z art. 278 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu, przyjmując, że zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia obu czynów i za te czyny na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia obu czynów wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. oskarżonego **S. K.** uznaje za winnego czynów opisanych w punktach II, III, IV części wstępnej wyroku, tj. występków z art. 279 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów, przyjmując, że czyny te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów

i za czyny te na podstawie przepisu art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów łączy wyżej wymierzone oskarżonemu **S. K.** kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów wykonanie wyżej wymierzonej oskarżonemu **S. K.** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 5 (pięciu);

X. na podstawie art. 42 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku orzeka wobec oskarżonego **P. D. (1)** zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) lat;

XI. na podstawie art. 49 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej wyroku orzeka od oskarżonego **P. D. (1)** świadczenie pieniężne w kwocie 3000 (trzech tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

XII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów na poczet orzeczonej w punkcie IV kary łącznej pozbawienia wolności, w razie zarządzenia jej do wykonania, zalicza okres zatrzymania oskarżonego **P. D. (1)** od dnia 24 lutego 2015 roku godzina 23:55 do dnia 26 lutego 2015 roku godzina 16:01;

XIII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów na poczet orzeczonej w punkcie VIII kary łącznej pozbawienia wolności, w razie zarządzenia jej do wykonania, zalicza okres zatrzymania oskarżonego **S. K.** od dnia 2 marca 2015 roku godzina 13:00 do dnia 4 marca 2015 roku godzina 11:00;

XIV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia obu oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w całości, zaliczając wszelkie poniesione tymczasowo wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. uzasadnienie wyroku ograniczono do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych w odniesieniu do oskarżonego P. D. (1).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przedmiotem oceny Sądu Rejonowego w toku wyrokowania były wszystkie dowody przeprowadzone podczas przewodu sądowego i wynikające z nich okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia o sprawstwie, winie, kwalifikacji prawnej i karze dla oskarżonego P. D. (1).

Dokonując subsumpcji Sąd Rejonowy miał na względzie następujące argumenty.

Przede wszystkim powinnością Sądu Rejonowego przy ponownym rozpoznaniu sprawy było respektowanie zakazu reformationis in peius (art. 443 k.p.k.), którego granice jasno i wiążąco (art. 443 § 1 i 3 k.p.k.) wskazano w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego, którego mocą uchylono poprzedni wyrok Sądu Rejonowego w sprawie oskarżonego P. D. (1).

Z niekwestionowanych ustaleń faktycznych wiadomo, że oskarżony P. D. (2), wspólnie i w porozumieniu ze skazanym S. K., zabrali w celu przywłaszczenia silnik elektryczny o wartości 3000 złotych (czyn opisany w punkcie I części wstępnej wyroku). Poza jednak dostrzeżeniem tego faktu i poczynieniem takiego zastrzeżenia Sąd Rejonowy nie mógł dać temu innego wyrazu w postępowaniu ponownym, w szczególności nie mógł przypisać oskarżonemu dokonania

przestępstwa kradzieży (co odpowiada prawdzie), w miejsce usiłowania popełnienia kradzieży (jak błędnie przyjęto w uchylonym wyroku).

Jest tak dlatego, ponieważ sytuacja oskarżonego, w układzie procesowym o jakim mowa w art. 443, nie może ulec pogorszeniu w zakresie ponownej (nowej) rekonstrukcji okoliczności i faktów, będących udziałem sprawcy, czy towarzyszących inkryminowanemu zdarzeniu, rzutujących, lub mogących rzutować na zakres jego prawnej odpowiedzialności, w tym i na wnioskowanie o formach stadialnych czynu.

W efekcie Sąd Rejonowy poprzestał na przypisaniu oskarżonemu P. D. (2) (w punkcie I części rozstrzygającej wyroku) usiłowania popełnienia przestępstwa kradzieży, tj. czynu z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k.

Subsumcja pozostałych czynów przypisanych oskarżonemu w punktach I, II i III części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku nie może budzić żadnych wątpliwości w świetle niekwestionowanych ustaleń faktycznych. W szczególności tych, poczynionych w oparciu o wyjaśnienia samego oskarżonego P. D. (1), których wiarygodność zweryfikowano w oparciu o pozostałe, przeprowadzone podczas przewodu sądowego dowody.

Jest najzupełniej oczywiste, że czyny oskarżonego P. D. (1) przypisane w punkcie I części rozstrzygającej stanowią kradzież (przestępstwa z art. 278 § 1 k.k.), czyny przypisane w punkcie II stanowią kradzież z włamaniem (przestępstwa z art. 279 § 1 k.k.), zaś czyn przypisany w punkcie III stanowi przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.

W tym miejscu należy odnotować, że w przekonaniu Sądu Rejonowego wskazanie prawidłowej daty popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., tj. 24 lutego 2015 roku, zamiast błędnej – 25 lutego 2015 roku, jest dopuszczalne w realiach tej konkretnej sprawy (w nowym postępowaniu) i nie stanowi naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 443 k.p.k.

Otóż czas, w tym ustalona data popełnienia czynu, podobnie jak i miejsce relewantnego prawnokarnie zachowania, mogą mieć tylko wyjątkowo znaczenie w ramach ponownego rozpoznania sprawy.

Tymczasem w sprawie oskarżonego P. D. (1) z pewnością, z uwzględnieniem reguł rządzących ponowionym procesem, ustalenie prawidłowej daty popełnienia przypisanego oskarżonemu przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. żadnego dla niego znaczenia nie ma. Po prostu zmiana dokonana przez Sąd Rejonowy co do czasu ww. bezprawnego zachowania się oskarżonego P. D. (1) jest całkowicie nieistotna z punktu widzenia jego interesu procesowego. Tym samym omawiana tutaj zmiana nie może stanowić naruszenia reguł zawartych w art. 443 k.p.k., czyli wynikających z tzw. pośredniego zakazu reformationis in peius. Takie stanowisko Sądu Rejonowego ma solidne oparcie w rozstrzygnięciach w praktyce (dla przykładu tylko: por. w powyższym zakresie rozważania przeprowadzone w uzasadnieniu wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2009 r., II KK 36/09, OSNKW 2009/9/80; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 21 października 2014 roku, sygnatura akt II AKa 158/14, KZS 2015/2/70).

Odnośnie do czynów przypisanych w punktach I i II części rozstrzygającej wyroku istnieją przesłanki do przyjęcia, że oskarżony P. D. (2), popełnił te występki, działając w warunkach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów).

Poszczególne przepisy stanowiące podstawę wymiaru kary każdego ze zbiegających się przestępstw są tożsame (w punkcie I części rozstrzygającej jest to art. 278 § 1 k.k., zaś odnośnie do punktu II – art. 279 § 1 k.k.), popełnione przez oskarżonego czyny dzielą krótkie odstępy czasu (z uwagi na okoliczności faktyczne występujące w sprawie) i zostały one popełnione w podobny sposób.

Zgodnie z przepisem art. 4 k.k. Sąd zastosował korzystniejszą dla oskarżonego ustawę obowiązującą w czasie popełnienia czynów. Obecnie obowiązujące przepisy kodeksu karnego w zakresie minimalnego wymiaru zakazu prowadzenia pojazdów, obligatoryjnego orzeczenia świadczenia pieniężnego w wysokości 5.000 zł, jak również brak możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w wymiarze przekraczającym rok byłyby dla oskarżonego niewątpliwie bardziej dotkliwe.

Przy wymiarze kar jednostkowych wobec oskarżonego Sąd miał na uwadze wszystkie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów, bacząc by dolegliwość kar nie przekroczyła stopnia winy, uwzględniając przy tym stopień społecznej szkodliwości czynów oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze kary, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Za przypisane występki Sąd wymierzył P. D. (2) następujące kary:

- za czyny I i V na podstawie przepisu art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów karę 7 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyny II, III i IV na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów karę roku pozbawienia wolności,

- za czyn VI na podstawie art. 178a § 4 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu orzeczone kary są współmierne do stopnia winy oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, a nadto niewątpliwie spełnią swój cel wychowawczy i zapobiegawczy. Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował pozytywną postawę oskarżonego w toku postępowania, przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyrażenie skruchy oraz młody wiek. Okoliczności obciążających, poza dotychczasową karalnością, nie stwierdzono, a zatem kary wymierzono zasadniczo w dolnych granicy ustawowego zagrożenia. Przy wymiarze kary za występki kradzieży Sąd przyjął jednak, iż znaczne wartości szkód wyrządzonych dwoma przestępstwami stanowią okoliczności obciążające i dlatego też kara wymierzona za występki z art. 278 § 1 k.k. została orzeczona nieco powyżej minimalnego ustawowego zagrożenia.

Wymierzając karę łączną pozbawienia wolności w pkt IV części dyspozytywnej orzeczenia, na podstawie art. 91 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów Sąd zastosował zasadę asperacji, mając na uwadze związek przedmiotowy i czasowy wszystkich popełnionych przestępstw.

W konsekwencji Sąd na podstawie art. 91 § 2 k.k. połączył orzeczone wobec oskarżonego w pkt I-III kary pozbawienia wolności i wymierzył karę łączną roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu charakter popełnionych czynów, krótkie odstępy czasu między występkami a przede wszystkim pozytywna postawa oskarżonego w trakcie procesu pomimo uprzedniej jego karalności uzasadniały przyjęcie, że pomimo warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności osiągnie ona wobec oskarżonego swój cel.

Dlatego też w oparciu o przepis art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów wymierzoną oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 lat próby, uznając, że okres ten będzie wystarczający do wdrożenia oskarżonego do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt I-V części rozstrzygającej wyroku.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu z art. 178a § 4 k.k. w pkt X części rozstrzygającej wyroku orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat, mając na uwadze przede wszystkim znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego, uprzednią karalność oraz fakt niewątpliwego stworzenia przez niego tym samym poważnego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Miarkując wymiar tego środka karnego Sąd miał jednocześnie na uwadze wskazane wyżej okoliczności łagodzące.

Mając na uwadze powyższe okoliczności dotyczące wymiaru kary i środków karnych orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 3000 zł na Rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w oparciu o przepis art. 49 § 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu.

Zgodnie z przepisem art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynów na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności, w razie zarządzenia jej do wykonania, zaliczono okres zatrzymania oskarżonego od dnia 24 lutego 2015 roku godz. 23.55 do dnia 26 lutego 2016 roku godz. 16.01.

Z uwagi na trudną sytuację finansową oskarżonego w oparciu o przepis art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając wydatki poniesione w toku postępowania na rachunek skarbu Państwa.